

[Justitsministeren.]

hos hvem en større Ædruelighed kunde ønskes; og de findes ikke alene blandt de menige, og med den Indstilling, som jeg paa Forhaand ved, at den højtærede Justitsminister har over for Alkoholen i Almindelighed, haaber jeg derfor ogsaa vedvarende at finde en virksom Hjælp og Bistand i Bekæmpelsen af dette Uvæsen til Gavn for Danmarks Ungdom og vort Folk i sin Helhed.“

Jeg ved godt, at det ærede Medlem ingenlunde har tilsigtet i Almindelighed at sigte vort Politi for ikke at være ædrueligt, men alligevel bevirker Udtalelser som de citerede og navnlig Ordet „Uvæsen“ brugt i denne Forbindelse saaledes, at Offentligheden af Referaterne har faaet dette uheldige Indtryk af det ærede Medlems Tale.

Lad mig da sige, at et saadant Indtryk efter min Formening er ganske uretfærdigt, at Politiet som Helhed ikke med Rette kan kritiseres for manglende Ædruelighed, at Ædrueligheden netop har gjort meget store Fremskridt i den sidste Menneskealder, og at der tages haardt fat, efter Omstændighederne meget haardt fat, i de Tilfælde, hvor en Polititjenestemand har vist sig at være beruset i Tjenesten. Dette er efter min Mening ogsaa rimeligt netop under Hensyn til et Politis samfundsmæssige Stilling og Opgaver, og det har glædet mig at se, at Politiets egne Organisationer i Standens egen Interesse har delt dette Grundsynspunkt. Men netop naar dette er Tilfældet, maa det samme Politi have Krav paa at blive forskaanet for Angreb, der kan udlægges som og vil blive udlagt som det ærede Medlem Hr. Jensen (Gørding)s ogsaa efter min Mening alt for generaliserende Udtalelser.

Hvad mig personlig angaar, kan jeg kun være det ærede Medlem taknemmelig for, hvad han sagde om mig, men det vilde alligevel være Hykleri, om jeg lod mig tage til Indtægt paa den Maade for Afholdsbevægelsen. Vel er vi Studenstrupper ikke særlig springske, som Fader Holberg siger, men ligefrem Afholdsmand det er jeg nu ikke. Jeg maa vel tværtimod finde mig i den Foragt, som de rigtig skrappe Afholdsfolk nærer for Maadeholdsfolk. Jeg hører nemlig til dem, der hylder Maadehold. Jeg kunde sige med France: Jeg prædiker Maadehold med den yderste Voldsomhed, og det baade i Forholdet til Kvinder, Spiritus, Spil og Tobak.

Ogsaa det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen beskæftigede sig med Politiet, men ud fra et Grundlag, hvor det undtagelses-

vis vilde have været en formildende Omstændighed, om man her havde kunnet give manglende Ædruelighed Skylden. Det ærede Medlem syntes dog som sædvanlig fuldkommen nøgtern, og hans besynderlige Reguladetri kan da alene forklares ud fra en med hans livfyldte Temperament følgende uimodstaaelig Trang til at være morsom, oven i Købet paa et Grundlag af Ironi, en Aandsform, jeg ogsaa sætter i høj Grad Pris paa, naar den administreres med et vist Talent.

Det ærede Medlem begyndte med at slaa fast, at der var for lidt Politi paa Landet, hvilket han dog, mig bekendt, først er begyndt at beklage sig over, efter at Kommunerne ikke længer skal betale Politiet. Han saa Aarsagen til denne Forfordeling af Landet i Landboernes gode Opførsel eller, som han udtrykte sig mere malende end logisk: „Det skyldes maaske nok i højeste Grad, at vi opfører os noget bedre, end man gør i de store Byer.“

Denne Selvros dækker over den uomtvistelige Sandhed, at man overalt og alle Vegne altid har haft Brug for mere Politi, hvor Folk bunkes sammen i Storbyer, end hvor de bor meget spredt. Men jeg kender dog Tilfælde, hvor selv Landboere har opført sig meget lidt pænt, netop naar de er kommet til Storbyen. Ja, jeg kender endda Tilfælde, hvor de er taget til Storbyen for at opføre sig mindre pænt. Dette gælder specielt paa det politiske Omraade adskillige Landboere, derunder ogsaa det ærede Medlem, der har udspekuleret den lidet pæne Tankegang, han gav Udtryk for gennem følgende Udtalelser, som findes Sp. 269:

„Og værre er det, naar jeg tænker paa, at Politichefen mener, at en enkelt Ministers Sikkerhed er lige saa værdifuld som 42 000 Jydere. Det forekommer mig at være noget af en Overvurdering. Jeg er selvfølgelig ganske klar over, at det er Statspolitichefen, der har Ansvaret for denne, om jeg saa maa sige, Overvurdering, for der er jo ikke noget Meneske her i Landet, der tror, at der er nogen Minister, der overvurderer sig selv; det maa sikkert være Politichefen, der bærer Ansvaret for dette.“

Udtalelsen ender med, at der er saamænd ingen Minister, der bliver kidnapped. Det ærede Medlem føler sig af flere Grunde sikret specielt over for denne Proces. Nu ved det ærede Medlem jo godt, at ingen Minister, heller ikke Justitsministeren, blander sig i Politiets Ledelse eller Politichefens Dispositioner, hvor disse gaar ud paa at